

Normes per a parlar de la mort als nens

No s'ha d'amagar la realitat als nens. Estar trist, després de la mort d'un ésser estimat, es normal. No amagui els seus sentiments i emocions. Si vostè es sent trist per la mort d'un familiar i parla dels seus sentiments, el noi ho entendreà i també voldrà compartir els seus sentiments. Si vostè amaga el seu estat ("aquí no ha passat res"), no deixa possibilitat als seu fill d'expressar com es troba.

Afavoreixi que seu fill/a mostri la seva tristor o la seva enyorança per la pèrdua d'un avi, per exemple.

El concepte de la mort en els nens.

- Abans dels 3 anys, els nens/es no tenen el concepte de la mort. Encara no poden establir conceptes.
- Entre els 3 i 5 anys d'edat, la mort no es veu com un fet final sinó com temporal. No compren el concepte de límit final. Els personatges de les seves historietes cauen i es trenquen en mil bocins però en l'escena següent estan perfectament bé. No comprenen el concepte mortal.
- Després dels 5 o 6 anys comença a valorar alguns signes relacionats amb la mort com l'envelliment, els accidents, anar al hospital, estar malalt, però no ho relaciona amb ell. La mort es una figura sinistra que espanta.
- Després del 10 anys, sap que la mort es quelcom final e inevitable de la que no es pot escapar. Ja ha desenvolupat el concepte de temps.
- Després dels 12 anys el seu pensament es molt semblant al dels adults. Té un pensament abstracte. Entén la vida con un procés on es neix, es creix i es mort.

Els nens no haurien de participar amb rituals funeraris abans dels 4 anys, la millor edat per incorporar-los es no obstant després del 7 anys. S'ha de permetre a qualsevol edat que puguin expressar el seus sentiments i emocions.

Recomanacions per parlar de la mort als nens.

1. No faci preguntes tancades, trobarà respostes limitades de si o no.
2. Faci preguntes obertes com ara : Vols que parlem del que et preocupa?
3. No digui mai mentides, ni tant sol una mentida pietosa.
4. Expliqui tot els procés d'acord amb el grau de desenvolupament cognitiu del nen.
5. La porta està oberta. El noi/a decideix si vol entrar o no. Té tot el dret a decidir quan i què vol saber. Potser en aquest moment no volen saber i més endavant preguntar per allò que va passar.
6. Tot i que molts nens no parlen fins que no se'ls pregunta. En definitiva hem d'explicar allò que volem saber i quan ho vulguin saber.
7. El més gran temor dels nens és la separació dels pares.
8. De vegades, els nens fan servir un llenguatge simbòlic, Vostè també ho pot fer. Entri en el seu mon màgic. Cal explicar la realitat segon la seva edat i capacitat de comprensió dels nens.
9. Les preguntes dels nens dependran de la actitud dels adults. Faciliti l'espai per a què puguin preguntar. Els nens sempre saben molt més del que els adults creiem.
10. Demani suport als professionals de salut perquè l'ajudin a parlar amb el seu fill. Però ningú el pot substituir.